

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ананченка Олега Миколайовича про офіційне тлумачення положень статей 8, 12, 34, 41, 55, 56 Конституції України, статей 10, 11, 13 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, статті 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів, статей 11, 12, 29 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статті 9 Закону України "Про інформацію", статей 24, 87, 107, 108, 124, 128, 136, 143, 213, 243¹¹ Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
10 грудня 2003 року
№ 59-у/2003

Справа № 2-28/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича – суддя-доповідач,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ананченка Олега Миколайовича про офіційне тлумачення положень статей 8, 12, 34, 41, 55, 56 Конституції України, статей 10, 11, 13 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, статті 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів, статей 11, 12, 29 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статті 9 Закону України "Про інформацію", статей 24, 87, 107, 108, 124, 128, 136, 143, 213, 243¹¹ Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тимченка І.А. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Ананченко О.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 8, 12, 34, 41, 55, 56 Конституції України, статей 10, 11, 13 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, статті 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів, статей 11, 12, 29 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статті 9 Закону України "Про інформацію", статей 24, 87, 107, 108, 124, 128, 136, 143, 213, 243¹¹ Цивільного процесуального кодексу України.

Необхідність в офіційному тлумаченні Ананченко О.М. мотивує тим, що окружною виборчою комісією виборчого округу № 158 по виборах народних депутатів України (Сумська область), Центральною виборчою комісією та судами загальної юрисдикції безпідставно обмежено його право як виборця на одержання інформації про кандидата в народні депутати України Братушка Сергія Євгеновича, необхідної для реалізації його права обирати народних депутатів України та бути учасником виборчого процесу.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Із матеріалів справи вбачається, що постановою окружної виборчої комісії виборчого округу № 158 по виборах народних депутатів України від 7 березня 2002 року було скасовано рішення цієї комісії про реєстрацію кандидатом у народні депутати України Братушка С.Є.

Вважаючи таке рішення незаконним, Ананченко О.М. направляв скарги, заяви, запити в суди та інші державні органи, зі змістом відповідей на які він не погоджувався.

Не задовольнившись змістом Ухвали Конституційного Суду України від 1 березня 2001 року № 2-у/2001 про відмову у відкритті конституційного провадження у справі про офіційне тлумачення положень статей 32, 62, 129 Конституції України, статей 9, 14, 21, 26 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", статті 251 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статей 103, 213 Цивільного процесуального кодексу України, відповідями і роз'ясненнями Секретаріату Конституційного Суду України на звернення, ухвалами Голосіївського, Печерського, Шевченківського районних судів м.Києва, апеляційних судів м.Києва та Київської області про відмову у прийнятті скарг на посадових осіб Секретаріату Конституційного Суду України, відповіддю Верховного Суду України, Ананченко О.М. направив до Конституційного Суду України доповнення до свого конституційного звернення про неправомірні дії Секретаріату Конституційного Суду України, яке не стосується предмета попереднього конституційного звернення.

4. Неоднозначність застосування положень Конституції та законів України Ананченко О.М. вбачає у тому, що окружна виборча комісія не задовольнила його усного звернення про надання інформації: за яких підстав "був знятий з реєстрації в нашій правовій державі мною шановний кандидат у народні депутати України".

У зв'язку з цим Ананченко О.М. 18 березня 2002 року звернувся з письмовою заявою до цієї ж окружної виборчої комісії з проханням роз'яснити, як він може оскаржити рішення і дії комісії. В наданні таких роз'яснень йому було відмовлено.

20 березня 2002 року Ананченко О.М. оскаржив дії голови окружної виборчої комісії до апеляційного суду Сумської області та до Центральної виборчої комісії.

Однак апеляційний суд Сумської області своєю ухвалою від 22 березня 2002 року відмовив у прийнятті скарги Ананченка О.М., оскільки вона містила вимоги, які не підлягають розгляду в порядку, передбаченому главою 30-Б Цивільного процесуального кодексу України (крім вимоги надати позивачу необхідну інформацію, він

просив також стягнути на його користь завдану йому моральну шкоду в сумі 40 000 грн.). Про прийняття такої ухвали його не було повідомлено "негайно".

З Центральної виборчої комісії, зазначає Ананченко О.М., він одержав відповідь лише від одного її члена – Данилевського Ю.М. – про залишення скарги без розгляду.

Скарги Ананченка О.М. до Верховного Суду України на рішення апеляційного суду та окружної виборчої комісії також не були задоволені. У прийнятті заяви ухвалою Верховного Суду України від 5 квітня 2002 року відмовлено у зв'язку з непідсудністю її Верховному Суду України (у позовній заяві Ананченко О.М. просив стягнути з апеляційного суду Сумської області матеріальну та моральну шкоду).

9 квітня 2002 року Ананченко О.М. звернувся до Верховного Суду України зі скаргою на бездіяльність Центральної виборчої комісії і просив зобов'язати цей орган розглянути по суті його скаргу від 20 березня 2002 року на дії окружної виборчої комісії, оскільки відповідь Данилевського Ю.М. від 30 березня 2002 року не відповідає вимогам закону. Одночасно Ананченко О.М. просив відшкодувати йому матеріальні збитки (5 грн.) та моральну шкоду в сумі 100 000 грн. Цю скаргу Ананченка О.М. теж залишено без розгляду.

Ананченко О.М. додає до конституційного звернення копію рішення апеляційного суду Сумської області від 18 березня 2002 року у справі за скаргою Боковні Б.А., Чауса І.Г., Дриголи В.Х., Абакумова Р.В., Селешок В.І. на іншого кандидата в народні депутати України – Тропіна В.І., який не задекларував свою квартиру в м.Сумах. Розглядаючи це питання, окружна виборча комісія постановою від 7 березня 2002 року визнала, що недостовірність відомостей про кандидата в народні депутати України Тропіна В.І., викладених у його декларації, не є суттєвою. А на думку заявників, ця інформація є суттєво недостовірною і такою, що викладена ним навмисно, щоб ввести в оману виборців.

Апеляційний суд Сумської області задовольнив частково вимоги Боковні Б.А. та інших, скасувавши постанову окружної виборчої комісії від 7 березня 2002 року щодо кандидата в народні депутати України Тропіна В.І., оскільки вона містить лише перелік даних, що були в розпорядженні комісії, і її не можна визнати достатньо обґрунтованою.

Порівнюючи рішення за своїми зверненнями до окружної виборчої комісії і судів з рішенням за позовом Боковні Б.А. та інших щодо кандидата в народні депутати України Тропіна В.І.,

Ананченко О.М. вважає, що зазначені органи розглядали аналогічні питання, але дійшли різних висновків і прийняли протилежні рішення, тобто за скаргами Боковні Б.А. та інших суд прийняв до розгляду скаргу з того ж предмета спору, а за його скаргою – відмовив.

5. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з таких підстав.

Аналіз матеріалів, доданих до конституційного звернення Ананченка О.М., свідчить про те, що між його зверненнями до виборчих комісій різних рівнів та судів і заявою Боковні Б.А. та інших є істотна різниця, оскільки йдеться про інформацію різного змісту: Боковня Б.А. та інші повідомляли про фальсифікацію даних, що вносяться до декларації кандидатом у народні депутати України, і просили апеляційний суд постановити судові рішення про скасування постанови про реєстрацію Тропіна В.І. кандидатом у народні депутати України по виборчому округу № 158 за порушення ним виборчого законодавства, а Ананченко О.М. просив надати йому інформацію про причини зняття з реєстрації кандидата в народні депутати України. Зазначені обставини врегульовано положеннями різних законів. За позовом Боковні Б.А. та інших суд керувався положеннями частини тринадцятої статті 25, статті 44 та пункту 8 частини третьої статті 49 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статтями 15, 15¹, 30, 62, 202¹, 203, 243¹⁵ Цивільного процесуального кодексу України. Ананченко О.М. просить дати тлумачення положень інших норм чинного законодавства.

Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення про офіційне тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади.

Ананченко О.М. не надав правового обґрунтування щодо неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади. Наведені ним факти свідчать про те, що суди розглядали різні (нетотожні) за предметом спору позовні заяви, пов'язані з виборчим процесом, керувалися різними нормами права і постановляли відповідно різні за змістом рішення. Неоднозначне застосування положень закону означає неоднакове застосування одних і тих же норм законів судами та органами державної влади. У цьому випадку

суди загальної юрисдикції різних інстанцій та державний орган застосовували одноразово і однозначно положення відповідних законів.

6. У конституційному зверненні порушується питання про офіційне тлумачення положень статей 10, 11, 13 Конвенції про захист прав людини та основних свобод і статті 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів.

До повноважень Конституційного Суду України не належить тлумачення положень норм міжнародних актів, на які, зокрема, посилається Ананченко О.М.

7. Матеріали, додатково надіслані Ананченком О.М. до Конституційного Суду України (позовні заяви до місцевих районних судів м.Києва на дії посадових осіб Конституційного Суду України), не пов'язані з виборами народних депутатів України і не є предметом розгляду Конституційного Суду України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 42, пунктами 2, 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ананченка О.М. про офіційне тлумачення положень статей 8, 12, 34, 41, 55, 56 Конституції України, статей 10, 11, 13 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, статті 27 Віденської конвенції про право міжнародних договорів, статей 11, 12, 29 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статті 9 Закону України "Про інформацію", статей 24, 87, 107, 108, 124, 128, 136, 143, 213, 243¹¹ Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України порушених у конституційному зверненні питань.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

